

Frământările ființei

Samoila

Te-ai dus
Tocmai în vârf
De deal,
Ființă!
Sau
Ai pozat
Pe-o stâncă
Lui Dedal
Să-ți dea o formă
Cu cerință?
Ești condamnată
Să trăiești
În frică
Ziua întreagă
Alergând sub soare
Ca o furnică,
Pentru un ce?
Sau
Pentru onoare?
Arzi repede
Urcând
Precum scânteia
Spre ținta
Care-o știi
Și nu ai timp
Să vezi că ești aceea
Ce se gândește
Și la ea
Într-o zi.
Nu poți
Din tine însăși
Să evadezi,
C-așa ai fost făcută
Să treci
Printr-un sfârșit
Pe care
Nu-l prevezi,